

Pinkpopparadijs

Ik drei meej um en 't liedje van os begint
Ik zij ow stoon, hoe geej bewogd
ow hoar die weie nar achter in de wind
ow hand bij de mond, als geej wat zegt
ow oege vanachter 'n donkere lok
dorzichtige blouse, oaver 't shirt
't gerafelde stof van de spijkerboks
ik kiek nar ow en 't is gebeurd

naar het Zuiden uitgevlogen
op pinkstermaandag, vogelvrij
vol verwachting, opgetogen
door naar Landgraaf in de wei
iedereen die liep te sjouwen
de zware jongens in het zwart
om een feest te kunnen bouwen
en ineens toen ging het hard

geej en ik en niemand in de buurt
de handdoek di velt, 't marmere bad
knijje boave 't schoem en niemand huurt
't onwear dat trekt oaver de stad
hiel dicht teage elkaar aan gedrukt
doezende minse merke 't neet
de zonnestroal die boave os brukt
ik halt ow vast, 't fiest is compleet

en Koning Jan, hij keek tevreden
naar het applaus van het publiek
met zijn grijns, een hele brede
en heel veel liefde voor muziek
naar al die opgeheven handen
onder wolken, grauw en grijs
maar met lichte zilverranden
boven het Pinkpopparadijs

ik wet nog good hoe 't liedje begon
zo snel dat ik d'r niks van begreep
moandagmiddag vol in de zon
toen van wild geluk
mien hart oaverleep

Tekst en muziek: Jack Poels/ Rowwen Hèze